

KLÍČ K VELKÝM TAJEMSTVÍM

*Hermetické zákony, symboly
a vnitřní proměna člověka*

Vytvořeno pro prusvitek.cz

Obsah

ÚVOD.....	7
Slovo interpretky.....	7
KAPITOLA 1.....	9
Jak číst hermetický text.....	9
Jak číst hermetický text.....	10
1.1 První dotek s textem.....	10
1.2 Čtenář není pozorovatel.....	10
1.3 Proč porozumění nepřichází hned.....	10
1.4 Čtení jako vnitřní práce.....	11
1.5 Zastavení.....	11
1.6 První práh.....	11
Jak s knihou zacházet dál.....	11
1.7 Rytmus čtení a rytmus člověka.....	12
1.8 Opakování není návrat.....	12
1.9 Očekávání jako překážka.....	12
1.10 Kniha jako prostor, ne jako objekt.....	12
1.11 Druhé zastavení.....	13
1.12 Ticho mezi kapitolami.....	13
1.13 Uzavření prvního kruhu.....	13
TICHÝ ZÁVĚR KAPITOLY 1.....	13
KAPITOLA 2.....	14
O tichu, které předchází slovům.....	14
2.2 Strach z ticha.....	15
2.3 Ticho jako hranice.....	15
2.4 Naslouchání místo čtení.....	15
2.5 První tiché zastavení.....	16
2.6 Ticho a odpovědnost.....	16
2.7 Když ticho začne mluvit.....	16
2.8 Druhá hranice.....	16
Nevyplněný prostor.....	16
KAPITOLA 3.....	17
Co je tajemství a proč se neodhaluje násilím.....	17
3.2 Zvědavost a její hranice.....	18
3.3 Proč násilné odhalení selhává.....	18
3.4 Tajemství jako proces.....	18
3.5 První střet s nepochopením.....	18
3.6 Tajemství a etika.....	19
3.7 Tiché rozpoznání.....	19
3.8 Druhé zastavení.....	19
3.9 Přejít k dalšímu stupni.....	19
Ochrana významu.....	19
KAPITOLA 4.....	20
Symbol jako živý jazyk.....	20
4.2 Symboly a jejich víceúrovňový význam.....	21
4.3 Kultura a její vliv na symboly.....	21
4.4 Symboly v těle a mysli.....	22
4.5 Práce se symbolem v každodenním životě.....	22
4.6 Třetí zastavení.....	22
4.7 Vzorovitě myšlení a jeho transformace.....	22
4.8 Symboly jako jazyk univerza.....	23
Otevři se symbolu.....	23
KAPITOLA 5.....	23
Proč nelze všechno vyslovit.....	23

5.1 Slovo nevzniká náhodou.....	24
5.2 Vyslovené a nevyslovené.....	24
5.3 Slovo a odpovědnost.....	25
5.4 Jazyk jako vnitřní krajina.....	25
5.5 Slovo a vnitřní ticho.....	25
5.6 Praktická práce se slovem.....	25
5.7 Zastavení u slova.....	25
5.8 Slovo a tvoření reality.....	26
O váze slova.....	26
KAPITOLA 6.....	26
Alphonse Louis Constant. Člověk za jménem.....	26
6.2 Vnitřní rozpor.....	27
6.3 Směr a oběť.....	27
6.4 Vůle a čas.....	28
6.5 Vůle a moc.....	28
6.6 Sjednocení vůle.....	28
6.7 Zastavení u vůle.....	28
6.8 Vůle jako vnitřní osa.....	28
O směru.....	29
KAPITOLA 7.....	29
Doba, která hledala řád.....	29
7.1 Vnitřní obraz jako základ vnímání.....	30
7.2 Obraz sebe sama.....	30
7.3 Projekce a zrcadlení.....	30
7.4 Obraz a identita.....	30
7.5 Obraz jako nástroj, ne jako pravda.....	31
7.6 Vnitřní proměna obrazu.....	31
7.7 Zastavení u obrazu.....	31
7.8 Obraz a svoboda.....	31
Průhlednost.....	31
KAPITOLA 8.....	32
Mezi církví, revolucí a magií.....	32
8.1 Stín není nepřítel.....	33
8.2 Energie vázaná ve stínu.....	33
8.3 Strach ze stínu.....	33
8.4 Morálka a stín.....	33
8.5 Projekce stínu.....	33
8.6 Integrace místo potlačení.....	34
8.7 Zastavení u stínu.....	34
8.8 Rovnováha světla a stínu.....	34
Návrat energie.....	34
KAPITOLA 9.....	35
Odmítnutí dogmat a slepé víry.....	35
9.1 Nic nestojí odděleně.....	35
9.2 Náhoda jako neviděná vazba.....	36
9.3 Vnitřní a vnější souvislosti.....	36
9.4 Opakující se vzorce.....	36
9.5 Souvislosti a odpovědnost.....	36
9.6 Čtení znamení.....	37
9.7 Zastavení u souvislostí.....	37
9.8 Souvislosti a svoboda.....	37
Sít.....	37
KAPITOLA 10.....	38
Proč byl a je nepochopen.....	38
10.1 Čas není neutrální.....	38

10.2 Zrání významu.....	39
10.3 Minulost jako živý prvek.....	39
10.4 Přítomnost jako průsečík.....	39
10.5 Budoucnost jako tendence.....	39
10.6 Čas a trpělivost.....	40
10.7 Zastavení u času.....	40
10.8 Čas jako učitel.....	40
Rytmus.....	40
KAPITOLA 11.....	40
Hermetismus jako cesta poznání.....	40
11.1 Kam směřuje pozornost, tam proudí energie.....	41
11.2 Rozptýlená pozornost.....	42
11.3 Pozornost a volba.....	42
11.4 Vztah mezi pozorností a obrazem.....	42
11.5 Pozornost a přítomnost.....	42
11.6 Pozornost jako disciplína.....	42
11.7 Zastavení u pozornosti.....	43
11.8 Pozornost a svoboda.....	43
Směr pohledu.....	43
KAPITOLA 12.....	43
Jednota světa a člověka.....	43
12.2 Chyba jednostrannosti.....	45
12.3 Světlo, které vrhá stín.....	45
12.4 Přijetí napětí.....	45
12.5 Vnitřní alchymie.....	45
12.6 Protiklady v každodenním životě.....	45
12.7 Zastavení u protikladů.....	46
12.8 Rovnováha jako živý proces.....	46
Spojení.....	46
KAPITOLA 13.....	46
Princip analogie.....	46
13.1 Rozdíl mezi věděním a poznáním.....	47
13.2 Proč se skutečné poznání brání.....	48
13.3 Poznání a ztráta iluzí.....	48
13.4 Poznání jako odpovědnost.....	48
13.5 Ticho po poznání.....	48
13.6 Poznání a každodennost.....	48
13.7 Zastavení u poznání.....	49
13.8 Cesta bez návratu.....	49
Nevratnost.....	49
KAPITOLA 14.....	49
Rovnováha jako zákon.....	49
14.1 Omyl absolutní svobody.....	50
14.2 Závazek jako opora.....	51
14.3 Svoboda a hranice.....	51
14.4 Vnitřní závazek.....	51
14.5 Svoboda a odpovědnost.....	51
14.6 Zralost svobody.....	51
14.7 Zastavení u svobody.....	52
14.8 Svoboda jako vztah.....	52
Volba.....	52
KAPITOLA 15.....	52
Protiklady a jejich smíření.....	52
15.1 Cesta není prostředek.....	53
15.2 Směr bez jistoty.....	54

15.3 Ztráta a nalezení.....	54
15.4 Smysl bez vysvětlení.....	54
15.5 Únava na cestě.....	54
15.6 Společníci na cestě.....	54
15.7 Zastavení u cesty.....	55
15.8 Cesta jako domov.....	55
Setrvání.....	55
KAPITOLA 16.....	55
Nebezpečí doslovného výkladu.....	55
16.1 Návrat není krok zpět.....	56
16.2 Co zůstalo po cestě.....	56
16.3 Ticho po dlouhém pohybu.....	57
16.4 Návrat bez iluzí.....	57
16.5 Jednoduchost jako výsledek.....	57
16.6 Návrat do světa.....	57
16.7 Zastavení u návratu.....	57
16.8 Kruh, který se neuzavírá.....	58
Usednutí.....	58
KAPITOLA 17.....	58
Člověk jako mikrokosmos.....	58
17.1 Konec není zakončení.....	59
17.2 Co nelze uzavřít slovy.....	59
17.3 Co zůstává po dočtení.....	59
17.4 Bez potřeby souhlasu.....	60
17.5 Když slova přestanou být potřeba.....	60
17.6 Návrat ke každodennosti.....	60
17.7 Poslední zastavení.....	60
17.8 Co nebylo řečeno.....	61
Ticho.....	61
KAPITOLA 18.....	61
Klíč poznání.....	61
Žít s tím, co víš.....	62
18.1 Návrat, který není ústupem.....	62
18.2 Svět se nezměnil, vztah ano.....	62
18.3 Vztahy po poznání.....	63
18.4 Samota a osamělost.....	63
18.5 Práce a každodennost.....	63
18.6 Pokušení návratu ke starému.....	63
18.7 Zastavení v každodennosti.....	63
18.8 Žít bez nutnosti dokazování.....	64
Návrat.....	64
KAPITOLA 19.....	64
Klíč vůle.....	64
19.1 Odpovědnost bez svědků.....	65
19.2 Klíč, který se nedává.....	65
19.3 Rozhodnutí bez potvrzení.....	66
19.4 Vůle a samota.....	66
19.5 Klíč jako závazek.....	66
19.6 Jednání bez identity.....	66
19.7 Zastavení u klíče.....	66
19.8 První otočení.....	67
Beze svědků.....	67
KAPITOLA 20.....	67
Klíč slova.....	67
Jednání bez opory.....	68

20.1 Když už se není o co opřít.....	68
20.2 Ztráta rámce.....	68
20.3 Jednání bez vysvětlení.....	69
20.4 Samota rozhodnutí.....	69
20.5 Odolnost bez tvrdosti.....	69
20.6 Život bez potvrzení.....	69
20.7 Zastavení bez opory.....	69
20.8 Tvar bez jména.....	70
Bez opory.....	70
KAPITOLA 21.....	70
Klíč obrazu.....	70
Tělo jako svědek proměny.....	71
21.1 Tělo nelže.....	71
21.2 Únava, která není slabostí.....	71
21.3 Dýchání jako most.....	72
21.4 Tělesná paměť.....	72
21.5 Hranice a citlivost.....	72
21.6 Jednoduchá přítomnost.....	72
21.7 Zastavení v těle.....	72
21.8 Tělo jako kotva.....	73
Svědek.....	73
KAPITOLA 22.....	73
Klíč symbolu.....	73
Každodennost bez iluzí.....	74
22.1 Den, který se neliší a přesto je jiný.....	74
22.2 Rozpad očekávání.....	74
22.3 Obyčejnost jako hodnota.....	75
22.4 Zodpovědnost v malém.....	75
22.5 Únava bez odporu.....	75
22.6 Svět bez projekcí.....	75
22.7 Zastavení v obyčejnosti.....	75
22.8 Připravenost k dalšímu kroku.....	76
Základ.....	76
KAPITOLA 23.....	76
Klíč světla.....	76
Práh beze jména.....	77
23.1 Místo, které nelze pojmenovat.....	77
23.2 Bez příběhu.....	77
23.3 Ztráta orientace.....	77
23.4 Ticho rozhodnutí.....	78
23.5 Samota bez oddělení.....	78
23.6 Bez návratu k otázkám.....	78
23.7 Zastavení na prahu.....	78
23.8 První krok bez svědka.....	78
Práh.....	79
KAPITOLA 24.....	79
Klíč stínu.....	79
Bez obrazu.....	80
24.1 Rozpad představ.....	80
24.2 Konec identity jako opory.....	80
24.3 Neviditelnost jako ochrana.....	80
24.4 Jednání bez představy o výsledku.....	80
24.5 Prázdnost bez nedostatku.....	80
24.6 Řeč beze slov.....	81
24.7 Zastavení bez obrazu.....	81

24.8 Přítomnost bez tvaru.....	81
Bez obrazu.....	81
KAPITOLA 25.....	81
Klíč oběti.....	81
Setrvání.....	82
25.1 Zůstat bez pohybu.....	82
25.2 Čas bez tlaku.....	83
25.3 Setrvání bez cíle.....	83
25.4 Ticho jako stabilita.....	83
25.5 Jednoduchost návratu.....	83
25.6 Být bez úkolu.....	83
25.7 Zastavení v setrvání.....	84
25.8 Setrvání jako tvar.....	84
Setrvání.....	84
KAPITOLA 26.....	84
Klíč odpovědnosti.....	84
26.3 Odevzdání kontroly.....	85
26.4 Bez opory v budoucnosti.....	85
26.5 Odevzdání identity.....	86
26.6 Jednání bez záměru.....	86
26.7 Zastavení v odevzdání.....	86
26.8 Odevzdání jako práh.....	86
Bez slibu.....	86
KAPITOLA 27.....	87
Klíč mlčení.....	87
Co zůstává.....	88
27.1 Bez shrnutí.....	88
27.2 Co se neztratilo.....	88
27.3 Život bez rámce knihy.....	88
27.4 Ticho bez výzvy.....	88
27.5 To, co nelze předat.....	88
27.6 Konec, který nic nebere.....	89
27.7 Poslední zastavení.....	89
Co zůstává.....	89
ZÁVĚR.....	89
Návrat bez návratu Návrat bez návratu.....	89
EPILOG.....	90

ÚVOD

Slovo interpretky

Jsou knihy, které se čtou.

A pak jsou knihy, které se **otevívají**.

Tato kniha patří k těm druhým.

Nevstupuje do rukou čtenáře jako soubor informací, ale jako prostor. Prostor, ve kterém se starý jazyk symbolů znovu nadechuje a oslovuje člověka tam, kde běžná slova ztrácejí sílu. Neobrací se pouze k rozumu. Dotýká se paměti, intuice a ticha, které v člověku zůstává i tehdy, když všechno ostatní umlkne.

Hermetické texty nikdy nebyly psány pro spěch. Nejsou to mapy, ale klíče. A klíč sám o sobě nic neznamena, pokud člověk nestojí před dveřmi, které je připraven otevřít. Éliphas Lévi psal v době,

která hledala řád, smysl a duchovní strukturu uprostřed proměn světa. Jeho slova však nezůstala uvězněna v minulosti. Naopak. Čím hlučnější a roztráštěnější se svět stává, tím zřetelněji jeho myšlení vystupuje z hloubky.

Toto vydání není pokusem o modernizaci starého textu. Není ani snahou jej vysvětlit do posledního detailu. Je pozváním ke čtení, které respektuje hranice poznání. K čtení, které nebere symbol jako hádanku, ale jako živý obraz. K čtení, které nevyžaduje víru, ale odvahu zpochybnit vlastní jistoty.

Čtenář zde nenajde návody k moci ani sliby skrytých schopností. Najde zde spíše zrcadlo. Zrcadlo, ve kterém se ukazuje vztah člověka k sobě samému, k odpovědnosti, k rovnováze a k tichu. Protože hermetická tradice nikdy neoddělovala poznání od etiky. Vědění bez zralosti v ní nemá místo.

Tato kniha se neotevívá všem stejně. Každý čtenář v ní uvidí něco jiného. Ne proto, že by text byl nejasný, ale proto, že člověk přichází pokaždé s jinou zkušeností. To, co dnes působí jako náznak, se může později stát odpovědí. A to, co dnes odpovědí je, se může časem znovu rozplynout v otázce.

Pokud se při čtení objeví zpomalení, vnitřní neklid nebo potřeba se zastavit, není to chyba. Je to součást cesty. Hermetické poznání nezačíná pochopením, ale pozorností. A končí tam, kde člověk přestane hledat venku a začne naslouchat tomu, co se v něm tiše mění.

Tato kniha není
cílem.

Je prahem.

KAPITOLA 1

Jak číst hermetický text

Hermetický text se neotevívá stejným způsobem jako běžná kniha. Nelze jej projít rychle, nelze jej spotřebovat a nelze jej uzavřít jediným pochopením. Už při prvních řádcích je cítit, že nejde o sdělení určené ke shromáždění informací, ale o výzvu ke změně způsobu vnímání.

Čtenář, který vstupuje do hermetického textu, vstupuje do prostoru, kde slova nejsou cílem, ale prostředkem. Význam se zde nepohybuje po přímce. Vrací se, rozvíjí se, někdy mizí a znovu se objevuje v jiné podobě. To, co se při prvním čtení jeví jako nejasné nebo vzdálené, může při dalším setkání působit zcela samozřejmě. Ne proto, že by se text změnil, ale proto, že se změnil čtenář.

Hermetické texty nejsou psány proto, aby byly okamžitě pochopeny. Jsou psány proto, aby byly uneseny. Aby v člověku zůstaly a tiše pracovaly. Symbol zde není ozdobou ani hádankou. Je obrazem, který se dotýká vrstev vědomí, kam běžný jazyk nedosahuje. Symbol neříká. Ukazuje. A to, co ukazuje, nelze uchopit silou.

Jednou z největších překážek při čtení hermetických děl je snaha o doslovnost. Moderní mysl je zvyklá na přesnost, jednoznačnost a okamžitý výklad. Hermetická tradice však pracuje s jiným řádem. Přesnost zde neznamená jednoznačnost, ale vnitřní soulad. Pravda se nepozná podle toho, že je jasná, ale podle toho, že rezonuje.

Éliphas Lévi psal s vědomím, že každé poznání nese důsledky. Právě proto jsou jeho texty prostoupeny náznakem, opakováním a záměrnou zdrženlivostí. Nejde o skrytí pravdy, ale o ochranu. O ochranu čtenáře před ukvapeností a před pokušením použít to, co ještě nebylo pochopeno.

Číst hermetický text znamená číst pomalu. Znamená přijmout, že některé pasáže zůstanou dlouho uzavřené. Znamená dovolit si nevědět. Tento postoj není slabostí, ale podmínkou vstupu. Tam, kde člověk spěchá k závěru, zůstávají dveře zavřené.

Hermetické čtení je vždy osobní. Neexistuje jediný správný výklad, který by platil pro všechny. Každý čtenář vstupuje do textu se svou zkušeností, svými obavami i svými očekáváními. Text se stává zrcadlem. Nehodnotí, nevede, neukazuje směr. Pouze odráží stav, ve kterém se člověk právě nachází.

Proto je důležité číst bez potřeby vlastnit pravdu. Bez nutnosti mít odpověď na každou otázku. Hermetický text neodměňuje rychlost, ale vytrvalost. Neodměňuje chytrost, ale poctivost vůči sobě samému.

Tato kniha není výjimkou. Nenabízí návod, jak se stát něčím víc. Nabízí možnost stát se pozornějším. Pozornějším ke slovům, k obrazům a k tichu, které mezi nimi vzniká. Právě v tomto tichu se odehrává to podstatné.

Kdo je ochoten číst tímto způsobem, zjistí, že hermetický text není vzdálený ani temný. Je přesný. A jeho přesnost spočívá v tom, že neříká více, než kolik je čtenář připraven slyšet. KAPITOLA 1

Jak číst hermetický text

1.1 První dotek s textem

Možná jsi tuto knihu otevřel se zvědavostí. Možná s respektem. Možná s lehkou nedůvěrou. A možná ani nevíš proč, jen cítíš, že tě sem něco přitáhlo. Hermetický text si čtenáře nevybírá náhodou. Ne proto, že by měl vlastní vůli, ale proto, že reaguje na připravenost.

První setkání s hermetickým textem bývá zvláštní. Slova působí povědomě, a přesto unikají. Myšlenky se zdají srozumitelné, ale jejich význam se hned nerozvine. Čtenář má pocit, že něco chápe, ale zároveň tuší, že mu něco zásadního uniká. Tento pocit není chybou. Je začátkem.

Hermetický text není určen k rychlé spotřebě. Nechce být přečten, chce být prožit. A prožitek vyžaduje čas. Zatímco běžný text vede mysl lineárně od bodu A k bodu B, hermetický text vytváří kruhy. Vrací se. Opakuje se v jiných podobách. Zdržuje se tam, kde by moderní čtenář chtěl pokračovat dál.

Pokud máš pocit, že čtení zpomaluje, je to v pořádku. Zpomalení je první známkou toho, že text začíná působit.

1.2 Čtenář není pozorovatel

Jedním z největších omylů je představa, že hermetický text lze číst z bezpečné vzdálenosti. Jako by šlo o historický dokument nebo filozofický traktát, který se tě osobně netýká. Tento omyl se může držet dlouho, ale dříve nebo později se rozpadne.

Hermetický text nepracuje s objektivním čtenářem. Pracuje s člověkem. S jeho zkušeností, s jeho pochybnostmi, s jeho vnitřním napětím. Jakmile se textu dotkneš pozorností, začne reagovat. Ne změnou slov, ale změnou jejich dopadu.

Možná si všimneš, že některé pasáže tě oslovují víc než jiné. Některé tě dráždí. Jiné tě nechávají chladným. To není náhoda. Text se dotýká toho, co je v tobě aktivní. Ne toho, co už máš vyřešené, ale toho, co je otevřené.

Čtenář hermetického textu se postupně stává jeho součástí. Ne jako učeník, ale jako zrcadlo. A právě zde začíná skutečné čtení.

1.3 Proč porozumění nepřichází hned

Moderní mysl je trénována k okamžitému výsledku. Porozumět, pochopit, zařadit. Hermetický text tento mechanismus záměrně narušuje. Ne proto, aby čtenáře zmátl, ale aby jej vyvedl z automatismu.

Porozumění v hermetickém smyslu není intelektuální výkon. Je to proces zrání. Některé věty dávají smysl až ve chvíli, kdy se čtenář setká s určitou životní situací. Jiné se otevrou až při druhém nebo třetím čtení. A některé zůstanou mlčet celé roky.

To, co dnes nechápeš, není ztraceno. Jen to ještě nemá kam dosednout. Hermetická tradice pracuje s předpokladem, že význam se ukáže ve chvíli, kdy je pro něj vnitřní prostor.

1.4 Čtení jako vnitřní práce

Číst hermetický text znamená zapojit víc než oči. Znamená to sledovat vlastní reakce. Všimnout si odporu. Všimnout si souhlasu. Všimnout si okamžiků, kdy máš chuť text odmítnout nebo naopak bez výhrad přijmout.

Ani jedno není cílem.

Cílem je bdělost. Schopnost zůstat přítomný, aniž bys okamžitě soudil. Hermetická tradice nevede k víře, ale k rozlišování. A rozlišování se rodí v prostoru mezi přijetím a odmítnutím.

Možná se při čtení objeví potřeba vrátit se o několik stran zpět. Možná se objeví potřeba knihu na chvíli zavřít. Obojí je součástí procesu. Text neutěče. Ale to, co v tobě doznívá, by mohlo, pokud mu nedáš prostor.

1.5 Zastavení

Ted' je vhodná chvíle na krátké zastavení.

Nepřemýšlej o tom, co jsi právě přečetl.

Nevysvětľuj si to.

Jen si všimni, co v tobě zůstalo.

Možná otázka.

Možná pocit.

Možná ticho.

I to je čtení.

1.6 První práh

Tato kapitola není návodem. Je prahem. Pokud jsi došel až sem a necítíš potřebu knihu odložit navždy, pak jsi tento práh překročil. Ne proto, že bys něco pochopil, ale proto, že jsi dovolil textu, aby tě zpomalil.

To stačí.

Další kapitoly půjdou hlouběji. Budou přesnější. A místy nepohodlnější. Ale bez tohoto prvního kroku by zůstaly jen slovy.

Jak s knihou zacházet dál

Nečti tuto knihu jako celek, který je třeba zvládnout.

Čti ji jako prostor, do kterého vstupuješ.

Nezáleží na tom, kolik stran přečteš.

Záleží na tom, kolik z nich v tobě zůstane.

A pokud někdy nebudeš rozumět, nedělej nic.

I nerozumění má v této knize své místo.

1.7 Rytmus čtení a rytmus člověka

Hermetický text má vlastní rytmus. Neřídí se rychlostí, na kterou je zvyklá moderní mysl. Pokud se ho pokusíš číst stejným tempem jako běžnou knihu, něco se vytratí. Ne význam slov, ale jejich hloubka.

Rytmus čtení souvisí s rytmem člověka. Když je mysl neklidná, text působí vzdáleně. Když je mysl zahlcená, významy kloužou po povrchu. Hermetický text neodsuzuje tento stav. Pouze na něj reaguje. Mlčí tam, kde by běžný text mluvil hlasitěji.

Možná zjistíš, že některé dny se čte snadno a jiné vůbec. To není náhoda. Text reaguje na vnitřní stav. Ne proto, že by tě testoval, ale proto, že pracuje se stejnými zákonitostmi jako život sám. Věci se otevírají tehdy, když je prostor.

Čtení se tak stává zrcadlem. Neodhaluje jen obsah knihy, ale i tvůj aktuální vztah k sobě samému.

1.8 Opakování není návrat

Hermetické texty se často opakují. Ne slovy, ale tématy. Stejné principy se objevují znovu a znovu, pokaždé z jiného úhlu. Pro netrpělivého čtenáře to může působit jako stagnace. Pro pozorného je to postupné prohlubování.

Opakování není návratem zpět. Je to spirála. Každý další dotek téhož tématu se odehrává na jiné úrovni. To, co dříve působilo abstraktně, se může stát konkrétním. To, co bylo konkrétní, se může rozpustit do širšího rámce.

Možná se ti v průběhu knihy vrátí myšlenky, které jsi četl už dříve. Tentokrát však budou znít jinak. Ne proto, že by se změnil text, ale proto, že se změnil čtenář.

1.9 Očekávání jako překážka

Jednou z největších překážek hermetického čtení je očekávání. Představa, že kniha má něco přinést. Odpověď, návod, potvrzení. Jakmile se tato představa usadí, text začne vzdorovat.

Hermetická tradice není proti očekávání. Pouze s ním nepracuje. Neplní jej ani nepopírá. Nechává ho vyhasnout. Ve chvíli, kdy čtenář přestane chtít výsledek, začne se objevovat porozumění.

Možná se ti stane, že čtení přestane být zajímavé. Že se vytratí pocit výjimečnosti. To je důležitý okamžik. Právě zde se odděluje povrchní fascinace od skutečné práce. Hermetický text nezažehne oheň sám. Čeká, zda jej udržíš.

1.10 Kniha jako prostor, ne jako objekt

Tato kniha není objekt, který máš vlastnit. Je to prostor, do kterého vstupuješ. A jako každý prostor má své hranice, své ticho i své ozvěny.

Můžeš ji otevřít kdekoliv. Můžeš se k ní vracet. Můžeš ji na čas opustit. Nic z toho není chyba. Hermetický text nevyžaduje lineární poslušnost. Vyžaduje přítomnost.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Klíč k velkým tajemstvím.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.